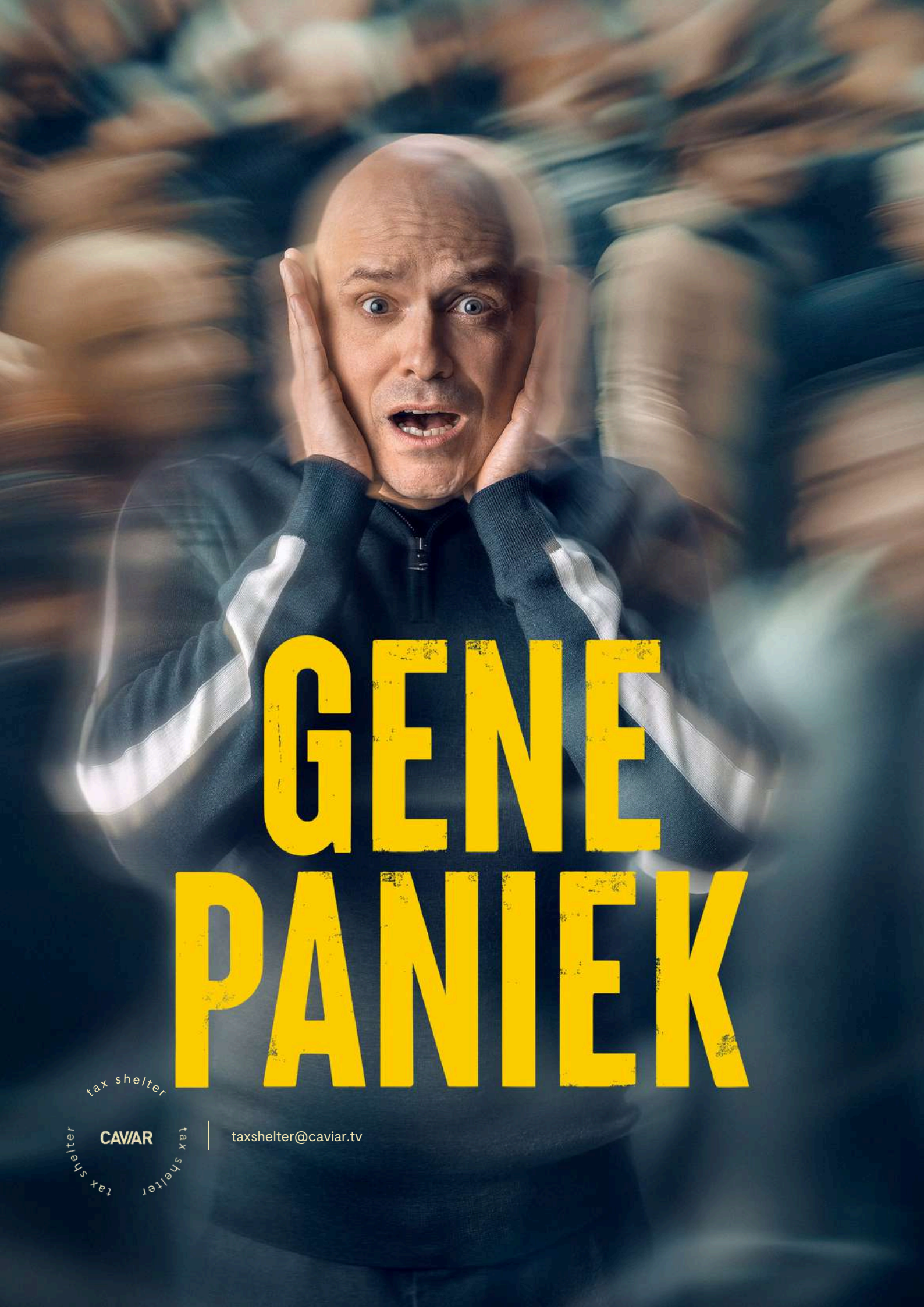

CAVIAR

Een blik achter de schermen

taxshelter@caviar.tv

Voorwoord

De afgelopen jaren is Caviar geëvolueerd van een ambitieuze kleine speler naar een internationaal erkend productiehuis. Tijd dus voor een update van ons magazine. Ontdek hoe het achter de schermen werkt bij het grootste productiehuis van België!

Lokaal verankerd, wereldwijd actief met vestigingen in o.a. Parijs, London, New York, Los Angeles, Berlijn, Amsterdam én Mechelen.

Mede dankzij duurzame partnerships met Belgische ondernemers kunnen we verhalen blijven vertellen en content produceren op wereldniveau. Hoewel het voor ons ondertussen een tweede natuur is, dat 'films maken', heeft de filmwereld voor velen nog geheimen. Daarom geven we graag een blik achter de schermen: de wondere wereld van de filmproductie.

Enjoy!

04 Wat doet Caviar?

Een productiehuis met visie en internationale ambitie

10 Hoe ontstaat een scenario?

Interview met onze scenaristen Bert Scholiers & Hasse Steenssens

22 Interview Charlotte Timmers

Vier vragen aan de actrice

06 Roses Are Blue on the road!

Internationaal succes

14 Wat doet een producent?

Interview met managing producers Helena Vlogaert & Dimitri Verbeeck

24 Tax Shelter?

Een uitleg

08 Authentieke non-fictie

Interview met Gijs Polspoel

16 Project in de kijker

The Best Immigrant

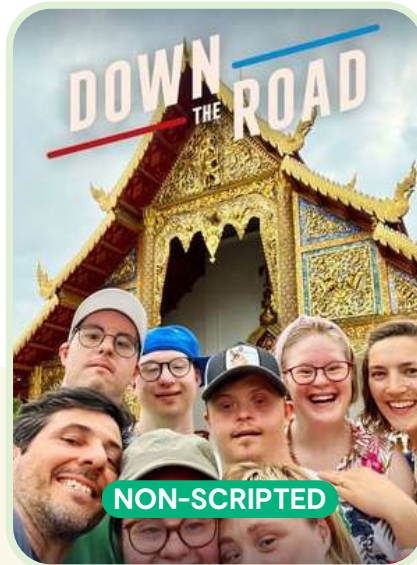
Wat doet Caviar?

Sinds de oprichting in 2005 is Caviar uitgegroeid tot een internationale speler van formaat met kantoren in meerdere landen. Wat begon als een klein maar ambitieus productiehuis, is vandaag een creatief powerhouse dat artistiek en commercieel uitblinkt. Onze producties zijn grotendeels onder te verdelen in drie blokken: **scripted**, **non-scripted** en **branded content**.

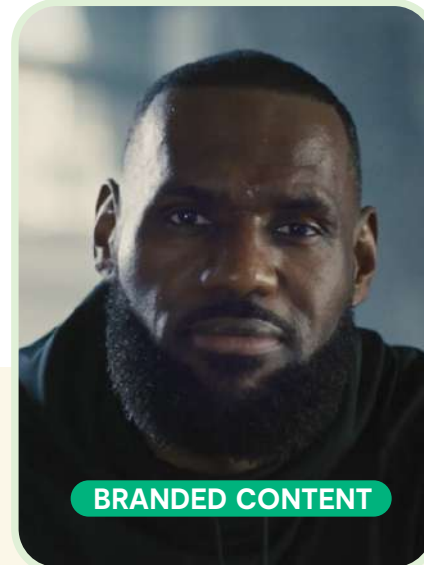
SCRIPTED

Boris Van Severen
als graaf Baldewijn in ZOT!

NON-SCRIPTED

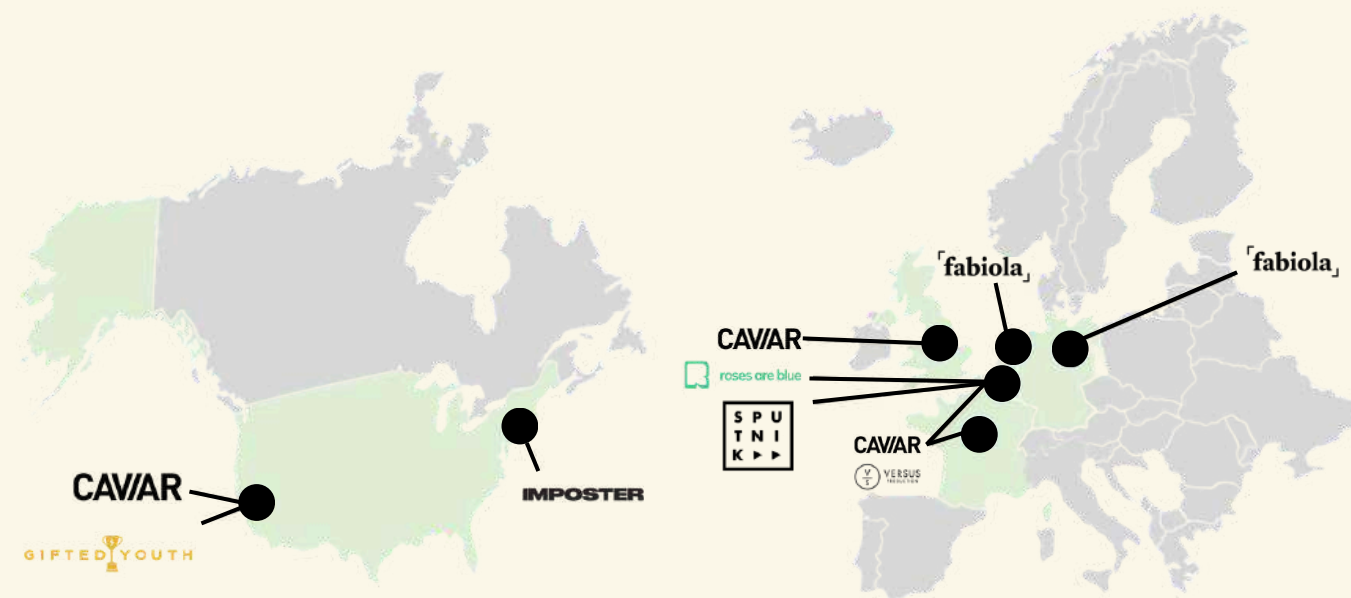
Down The Road is al sinds
2018 een begrip

BRANDED CONTENT

LeBron James voor
Royal Kingdom

Ondertussen zijn er kantoren in Parijs, London, New York, Los Angeles, Berlijn, Amsterdam én Mechelen. De diversiteit van ons portfolio zorgt ervoor dat we breed kunnen inzetten op verschillende genres, formats en doelgroepen. Daardoor kunnen we flexibel samenwerken met uiteenlopende partners en kunnen we projecten ontwikkelen voor een brede waaier aan merken, zenders en streamers.

CEO Bert Hamelinck

“De realiteit blijft dat de mediasector in Europa veel te versnipperd is. Zoveel kleine spelers, zoveel platformen, zoveel aparte initiatieven: dat is niet houdbaar. Zonder schaal ga je het niet redden tegenover internationale streamers en grote groepen. Dus gaan we er zelf een worden.”

Bert Hamelinck - CEO Caviar Group

Roses Are Blue on the road!

Onze non-scripted projecten, geproduceerd door Roses Are Blue onder leiding van Mathias Coppens, doen het goed in het buitenland. Het is een model waar Roses Are Blue in uitblinkt: een prikkelend format bedenken, dit produceren en vervolgens verkopen aan het buitenland.

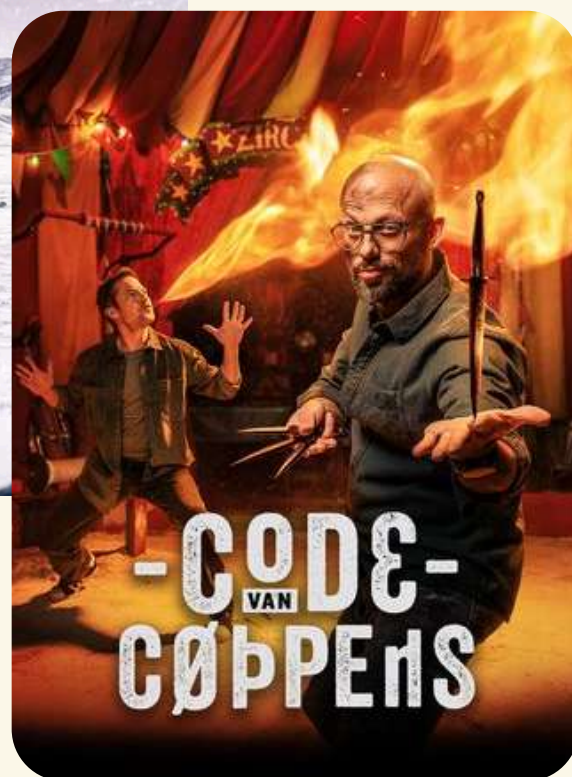

Het concept van 'Down The Road' is ondertussen breed bekend: Dieter Coppens maakt een mooie reis samen met mensen met het syndroom van Down. De reeks werd integraal uitgezonden in Nederland waar ook een eigen versie met meerdere seizoenen werd opgenomen. Ondertussen gebeurde dit ook in Polen, Duitsland, Roemenië, en onlangs in Frankrijk. Daar neemt zanger Matt Pokora de presentatie op zich.

De formule van 'De Expeditie' slaat aan: na de eerste editie in Groenland, maakten acht bekende Vlamingen ook een uitdagende trektocht door Namibië en Patagonië. Het format werd ondertussen ook opgepikt in Frankrijk.

Ook 'Code Van Coppens' werd opgepikt buiten de landsgrenzen. Ondertussen zit Duitsland aan hun tweede seizoen en Nederland aan het zesde seizoen. Momenteel produceren onze collega's zelf ook een gloednieuw seizoen voor het Verenigd Koninkrijk.

Authentieke non-fictie

Interview met Gijs Polspoel

Showrunner **Gijs Polspoel** vertelt over de uitdagingen die non-scripted maken met zich meebrengt. “Wij gaan altijd op zoek naar authenticiteit in onze programma’s. Dat kan alleen met de juiste mensen – zowel voor als achter de camera.”

Gijs, jij hebt zowel ervaring met de productie van fictiereeksen zoals ‘Geldwolven’, als realityprogramma’s zoals ‘Down The Road’ en ‘De Expeditie’. Waar zit voor jou de essentie van non-fictie en reality?

“Het leuke bij reality is dat je met een veel kleinere ploeg op stap bent waardoor je veel flexibeler kan zijn. Bij fictie creëer je de momenten en heb je alles in de hand, bij reality moet je zorgen dat je het hebt gecapteerd op het moment dat het gebeurt.

Wat reality zo leuk maakt, maakt het meteen ook uitdagend. Je moet als ploeg goed op elkaar zijn ingespeeld om snel te kunnen schakelen. Maar als dat vertrouwen er is, weet je dat ook onverwachte dingen omgezet kunnen worden in mooie televisie. Binnen Roses Are Blue heb ik het geluk dat we al jaren met een hechte ploeg samenwerken, waardoor we elkaar perfect aanvoelen.”

Hoe zorg je ervoor dat de sfeer in de ploeg goed blijft? Programma’s als ‘De Expeditie’ vergen het uiterste van de deelnemers. Dat moet voor de cameraploeg eens zo zwaar zijn.

“Dat begint eigenlijk al voor we vertrekken, bij de samenstelling van de ploeg. Zeker bij een programma als ‘De Expeditie’ moet je vertrekken met gelijkgestemde zielen. Het wordt het avontuur van je leven, met alle voordelen maar ook met alle nadelen van zo’n trip. Als je gesteld bent op luxe en je houdt van een voorspelbare dag, dan ben je waarschijnlijk niet geschikt voor een programma als ‘De Expeditie’.

De sleutel van ‘De Expeditie’ is volgens mij dat we het avontuur echt beleven zoals de deelnemers; we eten hetzelfde eten, slapen in dezelfde tentjes, moeten door dezelfde rivieren. Tijdens ‘De Expeditie’ in Namibië stelden de crew-gidsen voor om voor ons te koken en een douche te voorzien. Dit hebben we uitdrukkelijk afgeslagen. Zo creëer je een gevoel van saamenhorigheid. We zitten in dezelfde miserie als de deelnemers en dat zorgt ervoor dat iedereen voor elkaar door het vuur gaat.

Doorheen al jouw werk – fictie en non-fictie – lijkt een soort rode draad van humor, warmte, avontuur en menselijkheid te lopen.

“Ja, dat klopt wel, omdat ik zelf zo in elkaar zit. Ik ben niet aangetrokken tot miserie of drama want zo sta ik zelf niet in het leven. Die positiviteit en de zoektocht naar authenticiteit zitten in het DNA van Roses Are Blue. Onze programma’s draaien altijd rond de menselijke connectie.

Dat betekent niet dat er geen plaats is voor moeilijke emoties – integendeel. Eén van onze nieuwe programma’s gaat over de zoektocht naar nieuwe liefde na partnerverlies. Een zwaar thema dat niet alleen ontroerend maar ook heel hoopgevend kan zijn wanneer je als tv-maker toont hoe groot de liefde is die achter dat immens verdriet schuilt. Zo’n programma’s steunen op vertrouwen; het is aan de cameraploeg om ervoor te zorgen dat de deelnemers zich veilig voelen bij ons. Enkel op die manier kan je echtheid en kwetsbaarheid in beeld brengen.”

Gijs Polspoel

De Expeditie: Groenland

Hoe komen ideeën voor nieuwe programma’s tot stand?

“Dat verschilt van programma tot programma. ‘De Expeditie’ is begonnen als verhaal vanuit een global warming perspectief, waarbij we een tocht over het noordpoolgebied wilden maken om de problematiek aan het licht te brengen. Maar toen viel Rusland Oekraïne binnen, waardoor een tocht over de Noordpool moeilijk werd; veel van de basissen daar zijn Russisch. We hebben het idee dan omgevormd tot een soort groepsreis met acht individuen die elkaar niet per se goed kennen op voorhand.

‘Down The Road’ is heel spontaan tot stand gekomen. Eén van onze medewerkers wist te vertellen dat er voor kinderen met het syndroom van Down veel wordt georganiseerd, maar dat er geen zomeractiviteiten worden georganiseerd voor volwassenen met het Downsyndroom. Dat triggerde ons om hier iets mee te doen. En de rest is geschiedenis.”

Wat is er na al die jaren productie blijven hangen?

“Ik heb het geluk gehad om veel avontuurlijke dingen te mogen doen. Een van de meest recente momenten die me bijblijft, is de derde dag van ‘De Expeditie’ in Patagonië. Iedereen was doorweekt, had het ijskoud en zat er volledig door. Er was de vrees dat het nog twee dagen zou blijven stortregenen. Mensen waren verkleumd, moe, en er was grote onrust over de komende dagen. Toch slaagde de ploeg erin om samen te blijven en zich aan elkaar op te trekken. Dat resulteerde in een heel mooi moment. We gaan misschien niet letterlijk door vuur voor elkaar, maar zeker wel door vrieskou.”

De Expeditie: Groenland

“Het mooiste compliment is misschien wel dat iedereen die ooit heeft meegewerkt aan ‘Down The Road’ of ‘De Expeditie’ dit opnieuw wil doen, ongeacht hoe zwaar de opnames ook zijn.”

Gijs Polspoel – Showrunner

Hoe ontstaat een scenario?

Interview met onze scenaristen Hasse Steenssens en Bert Scholiers

Elke reeks of film begint met een goed script. Bert Scholiers, scenarist van o.a. de verfilming van ‘Sprakeloos’ en ‘F*** You Very, Very Much’ en Hasse Steenssens, co-scenariste van o.a. ‘The Best Immigrant’, ‘Geldwolven’ en ‘Noise’ geven ons een uniek inzicht in hun wereld van verhalen.

Waar vinden jullie inspiratie voor een verhaal?

“Inspiratie kan van overal komen voor mij: een boek, een film, iets willekeurig op het internet, een verhaal van een ander. Als ik die inspiratie dan uitwerk, probeer ik telkens scène per scène individueel te bekijken als een apart mini-verhaaltje. Daarbij verplaats ik me naar het personage: Wat voelt die, wat ziet die, wat zou die ruiken, wat merkt die op? Op basis daarvan vertrek ik om te bedenken hoe het personage dan op die situatie zou reageren – in de context van het grotere verhaal,” aldus Hasse.

Ook Bert erkent dat zijn inspiratiebronnen sterk kunnen verschillen: “Het hangt sterk van het project af. Voor ‘F*** You Very, Very Much’ kon ik veel inspiratie uit het echte leven putten. Daarbij ben ik rechtstreeks vertrokken van de drie personages en heb daarrond mogelijke verhaallijnen gebouwd die gebaseerd waren op de sterktes van de actrices. Gaandeweg sluipen er veel levensechte elementen in; uit het eigen leven, uit gesprekken op café, uit dingen die mijn vrienden mee maken.

Momenteel schrijf ik aan een historische reeks, waarvoor ik veel inspiratie haal uit boeken, films, geschiedenis of cultuur van die tijd.

Zo vult Hasse aan: “In ‘The Best Immigrant’ zit een korte scène waarin iemand vertelt over een slang in de woestijn. Die metafoor komt heel losjes uit een boek dat ik eigenlijk niet zo goed vond, maar het idee is blijven hangen. Dat heb ik zodanig omgevormd zodat het mooi aansluit in het verhaal. Soms ga ik actief op zoek naar die inspiratie, maar soms overvalt het me gewoon.”

Bert, in ‘F* You Very, Very Much’ krijgt het personage van Frances Lefebure op een bepaald moment borstkanker. Hoe ga je om met zo’n delicaat thema zonder de humor te verliezen?**

“Voor mij was dat één van de redenen om aan het tweede seizoen te beginnen: Hoe kan je zo’n delicaat onderwerp toch luchtig en humoristisch brengen? Creatief gezien bleek dat wel snel een leuke vorm te krijgen. Ik had snel het idee van de pop (in de serie wordt de kanker veruitwendigd in de vorm van een spreekpop, nvdr) wat het meteen in een stroomversnelling bracht. Het overkoepelend verhaal voor het tweede seizoen was er op een tweetal dagen. Dan ben ik begonnen met de verschillende verhaallijnen uit te diepen en af te stemmen met de actrices. Het is leuk dat we ook op persoonlijk vlak goede vrienden zijn, daardoor kunnen we in een veilige en vertrouwelijke context brainstormen.”

Hasse, ook jij werkte met ‘The Best Immigrant’ aan explosieve thema’s zoals migratie en een extreme overheid. Hoe ga je daar als scenarist mee om?

“Bij zulke thema’s is het belangrijk om samen te schrijven met voldoende en diverse mensen. Op die manier krijg je interessante perspectieven aangeboden, wat het verhaal ten goede komt. In een writer’s room wordt vaak hard gediscussieerd – dan is een veelheid aan opinies belangrijk. Zo voel je beter aan wanneer je moet vertragen of wanneer je net moet doorpakken. Daarnaast denk je ook na over het verhaal dat je wilt vertellen. In ‘The Best Immigrant’ draait alles uiteindelijk om mensen, meer dan om het regime of de maatschappij. Door op hen te focussen, kan je al snel een menselijker verhaal vertellen en stereotypes doorbreken.”

“Ik had het idee van de pop heel snel, waardoor het verhaal in een versnelling geraakte. Door het zware thema, kan je de humor spitanter en levendiger maken. Dat is een leuke creatieve uitdaging.”

Bert Scholiers – Scenarist en regisseur

Tussen het papier en het scherm zitten natuurlijk nog heel wat stappen. Hoe blijf je als scenarist betrokken bij het verdere productieproces?

“Ikzelf vind het fijn om een script te kunnen afgeven aan iemand die ik vertrouw,” vertelt Hasse. “Pas wanneer iemand anders ermee aan de slag gaat, zie je hoe het script overkomt. Dit is soms confronterend, maar wel nodig want er komen vaak onverwachte elementen naar boven.”

Bij Bert ligt dit anders: “Vaak regisseer ik ook mijn eigen scripts, waardoor ik het proces goed naar me toe kan trekken. Omdat ik het materiaal door en door ken en er al zo lang mee bezig ben, weet ik redelijk goed waar ik naartoe wil. Natuurlijk steun ik voor veel elementen, zeker wat het visuele betreft, op de ploeg en neem ik graag hun input mee.

Creatief verandert er meestal niet zo veel meer eenmaal ik het plaatje in mijn hoofd heb. Enkel wanneer de locatie waar we shooten totaal anders blijkt dan wat ik verwacht had, gebeurt dat. Ik hecht veel belang aan locatiebezoeken omdat ze vaak nieuwe ideeën kunnen losmaken. Ook met de acteurs en actrices wordt het verhaal en de visie op voorhand goed doorgesproken. We doen geregeld table reads waarbij we samen door het script gaan. Hierdoor begrijpen ze het verhaal goed en moet er nog weinig wijzigen. Bijkomend voordeel: wanneer we een lange scène draaien met veel dialoog in, kunnen we een strak tempo aanhouden.”

Hoe ziet een typische schrijversdag eruit? Neerzitten en schrijven tot je niet meer kan?

“Schrijven is veel nadenken, nalezen en opnieuw schrijven. Meestal schrijf ik niet chronologisch maar begin ik met de scènes die leuk zijn om te schrijven. Daarna probeer ik de leuke scènes te verbinden met de scènes die minder natuurlijk komen. Zo kom ik vaak tot onverwachte dingen. Verrassing doet ons echt leven en dat maakt schrijven zo spannend,” vertelt Hasse.

Bert houdt zich wel eerder aan een vaste schrijfroutine: “Rond 10 uur ‘s ochtends begin ik te schrijven voor een paar uurtjes. Ik houd bewust mijn eten licht en ga na een aantal uurtjes joggen. Dat zorgt voor een fris hoofd. Dan begin ik terug te schrijven en werk ik meestal door tot 20 uur.

Verhaaltechnisch verkies ik het om chronologisch te werken en stap voor stap de reeks uit te werken. Ik blijf schaven tot de eerste pagina’s goed zitten en ga dan verder tot het geheel klopt. Daarbij vertrek ik vanuit de personages, eerder dan vanuit het overkoepelend verhaal. Het is leuk om een aflevering te starten zonder dat ik weet hoe die zal eindigen.”

Tot slot, aan welke film of serie had je graag meegewerkt als scenarist?

Hasse kiest zowel voor een recent werk als een klassieker: “Ik vond ‘Sorry Baby’ van Eva Victor enorm sterk, vanwege de prachtige balans tussen humor, vriendschap en schoonheid in afloop van een tragische gebeurtenis. Ook ‘Lola Rennt’, de Duitse klassieker van Tom Tywker, blijf ik geweldig vinden. De film toont zo helder hoe onze keuzes gevolgen hebben. Dit moet zo leuk geweest zijn om te schrijven – misschien zelfs nog leuker dan de film te kijken.”

Bert’s keuzes vallen op films met complexe en diepgewortelde personages: “De films van Noah Baumbach spreken me enorm aan – denk aan ‘Marriage Story’ of ‘Frances Ha’. Zijn personages voelen aan als mensen van vlees en bloed, met scherpe uitspraken terwijl er toch telkens een filosofisch kantje aan zit. Ook Woody Allen kan ik enorm appreciëren. In zijn films zit heel veel zelfreflectie en diezelfde speelse scherpste. ‘Gilmore Girls’ past voor mij ook in diezelfde traditie.”

Wat doet een producent?

Interview met managing producers Helena Vlogaert & Dimitri Verbeeck

Met alleen scenaristen, regisseurs en acteurs maak je nog geen geslaagde film. Achter elk project schuilt een uitgebreid team dat een idee tot leven brengt. De verbindende schakel? De producent.

Producenten Helena Vlogaert & Dimitri Verbeeck geven een inkijk in de dagelijkse realiteit van filmproductie, want de rol van producent is moeilijk in een zin samen te vatten. Projectmanager voor de ganse ploeg, klankbord voor creatievelingen en onderhandelaar... Het komt allemaal samen. “Elke productie moet je zien als een start-up.”

We zien de producent altijd op de aftiteling staan, maar wat doet een producent eigenlijk?

“Een producent zorgt ervoor dat een creatief idee op beeld kan verschijnen. Het is onze taak om een idee praktisch uitvoerbaar en commercieel aantrekkelijk te maken. Op die manier zijn wij een tandem met de creatievelingen, zoals scenaristen en regisseurs, om samen te bekijken hoe een idee vorm moet krijgen,” vertelt Helena.

Dimitri vult aan: “Vaak word je dan tegelijk projectmanager, klankbord, financieel manager, onderhandelaar... Het is steeds een intense samenwerking tussen enerzijds producent en anderzijds regisseur, scenarist, en de rest van de cast en crew. Uiteindelijk dragen wij de eindverantwoordelijkheid over de producties. Wij vormen de link tussen de creatieven enerzijds en zenders, financiers, en investeerders anderzijds.”

Dimitri Verbeeck

Hoe ziet ‘a day in the life’ er voor jullie uit?

“Dat hangt vooral af van de fase waarin een productie zit,” licht Helena toe. “De ene dag lees je scenario’s, de andere dag onderhandel je dan weer met een zender, verdedig je een project bij een fonds, bekijk je een montage of pitch je op een internationaal festival.”

“Elke productie moet je eigenlijk zien als een start-up,” legt Dimitri uit. Je test een idee, scherpt het aan, zoekt fondsen, verzamelt de juiste mensen rondom je, zoekt commerciële partners, gaat in productie, werkt af in montage, en probeert het daarna te vermarkten. Een producent is in dat proces het equivalent van de founder, die het overzicht moet behouden.”

“En net zoals bij een start-up kan je daarna beslissen: Schalen we op? Komt er een volgend seizoen? Gaan we internationaal?” vult Helena aan.

Die internationale dimensie is erg belangrijk voor ons bij Caviar.

Dimitri knikt instemmend: “Absoluut. Wij zijn altijd op zoek naar producties die internationaal kunnen scoren. Zo heeft ‘Clan’ een volledig Engelstalige remake gekregen onder de naam van ‘Bad Sisters’ voor Apple TV. Dat proberen we nu ook onder andere met ‘The Best Immigrant’ en ‘Dood Spoor’, concepten die internationaal enorm kunnen aanslaan.”

Helena bevestigt: “Er is natuurlijk enorm veel televisieaanbod. Als je met een format kan komen dat al bewezen is, kan je sterker de markt op. Tegelijk maken we ook grote, unieke projecten die meteen een schot in de roos zijn omdat ze zo uitgesproken en zo ‘Caviar’ zijn. Die proberen we internationaal te brengen, ook al verwachten we niet per se een remake.”

Helena Vlogaert

In welke mate zijn jullie creatief betrokken? Grijpen jullie in op scenario of regie?

“Wij zoeken voortdurend het evenwicht tussen het creatieve, het praktische en het commerciële. De echt wilde ideeën die vaak onbetaalbaar of onpraktisch zijn, proberen wij zo goed mogelijk vertaald te krijgen naar beeld,” aldus Helena.

“Het matchen van het creatieve met het commerciële is eigenlijk de kern van onze job,” licht Dimitri toe. “Dat commercieel aspect kan verschillende vormen aannemen: soms willen we een zo groot mogelijk publiek bereiken, soms gaan we net heel niche zodat een productie kan floreren op internationale festivals en bij een specifieke doelgroep van cinefielen. Elke productie moet zijn plaats in die wereld vinden.”

Maar soms moet je wel ingrijpen?

Dimitri knikt: “Zeker. Bij ‘The Best Immigrant’ hebben we bijvoorbeeld bijgestuurd om de productie commercieel aantrekkelijker te maken. Soms laat je een regisseur volledig doen omdat die zelf goed aanvoelt wat werkt, soms ga je in overleg met de scenaristen en regisseur om de productie te versterken.”

“Het hangt natuurlijk af van het type van de productie,” vult Helena aan. “Zo moet je bij arthouse films vooral de regisseurs ondersteunen en begeleiden in hun visie. Commerciële tv moet je net behapbaar maken. Bij televisie heb je natuurlijk ook te maken met streamers en zenders die hun cijfers willen halen, en houd je dus meer rekening met hun input. Terwijl scenaristen soms een heel ander idee hebben van wat ‘levensvatbaar’ is.”

Rebel

“Voor ‘Rebel’ moesten we op drie weken switchen van Marokko naar Jordanië omdat door Covid de grenzen dicht gingen. Nieuwe locaties, nieuwe ploeg, alles opnieuw zoeken.”

Dimitri Verbeeck - Producent

Wat trekt jullie aan in de job?

“De verscheidenheid,” zegt Helena meteen. “Ik heb lang op set gewerkt. Dat is intens en hecht, maar je bent vooral bezig met uitvoering. Als producent ben je betrokken bij het volledige traject. Je ziet een initiële visie na een lange rit echt tot leven komen.”

Dimitri knikt. “Ik herken dat. Ik heb ook lang in setproductie gezeten maar wilde meer actief vormgeven. Een reeks wordt eigenlijk drie keer gemaakt: in ontwikkeling, op set en in postproductie. Het is boeiend om bij al die fases betrokken te zijn.”

Project in de kijker

The Best Immigrant

Elke productie komt op een unieke manier tot stand, ‘The Best Immigrant’ is daar een goed voorbeeld van. De reeks is het resultaat van de allereerste Streamz Academy, een schrijverswedstrijd die opkomende scenaristen de kans geeft hun idee te pitchen. Na een spannende finale kwam het concept van scenaristen Raoul Groothuizen en Cristina Poppe als winnaar uit de bus.

De serie kreeg veel persaandacht, werd goed ontvangen door de kijkers van Streamz en werd geselecteerd voor het **Séries Mania Festival in Lille**, met nominaties in vijf categorieën op het grootste tv-festival van Europa. Een goed scenario is nog maar het begin. Tussen idee en release zit vaak een traject van vier jaar. Bij ‘The Best Immigrant’ ging dat echter een stuk sneller. “Door het maatschappelijke belang moesten we snel handelen,” vertelt producer Helena Vlogaert. Tijd voor een blik achter de schermen.

Waar gaat ‘The Best Immigrant’ over?

Wanneer een rechts extremistische regering aan de macht komt in Vlaanderen wordt meteen de onafhankelijkheid uitgeroepen, gepaard met een drastische maatregel: iedereen die hier niet geboren is, wordt op staande voet het land uitgezet. Voor een aantal uitverkoren migranten is er een uitweg. Het spelprogramma ‘The Best Immigrant’ belooft een enkele verblijfsvergunning aan de migrant die kan bewijzen dat hij of zij de ‘beste Vlaming’ is.

Het jonge koppel – Muna (Jennifer Heylen) en Jamal (Farouk Ben Ali) – waagt hun geluk maar de concurrentie is beenhard. Wanneer de kandidaten tegen elkaar worden opgezet door presentator Nathan (Louis Talpe) en tv-producer Lauren (Charlotte Timmers), wordt de relatie van Jamal en Muna op de proef gesteld. En wat met de andere kandidaten, die ook tot het uiterste gaan voor een verblijfsvergunning?

De cast

De samenstelling van de cast is altijd een balansoefening. Welke actrices en acteurs kunnen deze rollen aan, tussen welke acteurs gaat er ‘chemie’ ontstaan? Voor ‘The Best Immigrant’ werkten we samen met onder andere:

- Jennifer Heylen
- Farouk Ben Ali
- Louis Talpe
- Charlotte Timmers
- Saïd Boumazoughe
- Ruth Becquart
- Marjan De Schutter

“In 2018 leek het idee waar de reeks om draait heel absurd. Vandaag is het dat al veel minder. Meer nog: in Amerika is onlangs met het idee gespeeld om een talentenshow te maken waarin immigranten een verblijfsvergunning konden winnen.”

Cristina Poppe – Co-scenarist

Farouk Ben Ali

Jennifer Heylen

Financiering

Traditioneel bestaat de financiering uit drie componenten: soft funding zoals subsidies, sales aan distributeurs zoals Streamz, en finaal Tax Shelter. In de regel mag maximaal een derde van een productie gefinancierd worden door Tax Shelter. Per opgehaalde euro legt de overheid op dat er drie euro aan kosten tegenover staan. Deze moeten binnen de Europese Economische Ruimte worden uitgegeven, waarvan minstens 1,87 euro in België. Ons intern team zorgt ervoor dat deze balans voor elke productie gerespecteerd wordt, een proces dat voor ieder project met de nodige zorg continu in het oog wordt gehouden.

Soft
Funding

Sales

Tax
Shelter

Pre-productie en opnames

Tijdens de pre-productie maakt het productieteam zich klaar voor de opnames. Cameramensen, licht en geluid, make-up, ... worden in gereedheid gebracht. De opnames worden tot in detail voorbereid en gepland. Tijd op de set is erg kostbaar, dus een goede voorbereiding is essentieel om efficiënt en binnen budget te kunnen werken.

Dan kunnen de opnames zelf beginnen. Een draaidag duurt gemiddeld tien uur, met een crew bestaande uit zo'n 50 personen. Dat lijkt initieel veel, totdat je weet dat onze collega's in de Verenigde Staten vaak vier keer zoveel mensen nodig hebben voor gelijkaardige opnames.

Het draaien van een film van 90 minuten neemt gemiddeld zo'n 35 opnamedagen in beslag. Voor de snelle rekenaars: dit betekent dat er per dag slechts twee à drie minuten film worden opgenomen. Bij series ligt dit iets anders. Voor 'The Best Immigrant' waren er 43 draaidagen nodig voor vijf afleveringen van ongeveer 45 minuten, wat neerkomt op ongeveer vijf minuten beeldmateriaal per opnamedag.

“We hebben met een groot team overlegd hoe we dit verhaal moeten vertellen en hoe we dit zo breed mogelijk kunnen brengen. Dat is goed gelukt.”

Dimitri Verbeeck - Producer

Postproductie

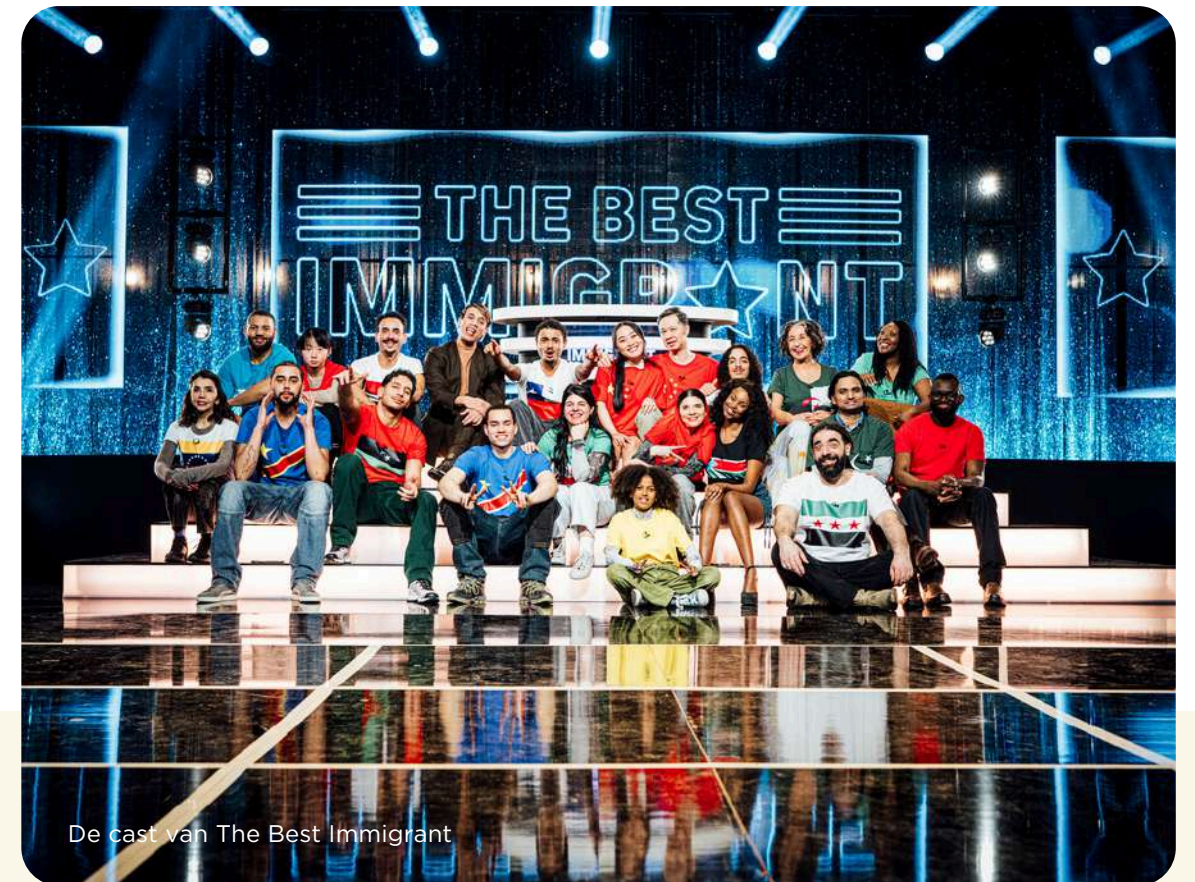
Na de opnames begint de post-productie, waarbij de beelden door ons eigen team van LOOM worden omgevormd tot een verhaal. Deze fase duurt vaak maanden en omvat essentiële processen zoals editing, visual effects (VFX) en kleurcorrecties. Zonder de juiste balans tussen deze componenten zouden de intensiteit en het tempo van The Best Immigrant niet overkomen zoals bedoeld. De regisseur blijft in deze fase nauw betrokken en werkt samen met het team om te zorgen dat alles perfect in elkaar valt. De deadlines zijn in deze fase vaak onverbiddelijk: de release staat al vast aan het begin van het project, wat het altijd een race tegen de klok maakt.

Saïd Boumazoughe

Release

Op 11 december 2025 werden twee afleveringen gereleased op Streamz. Vervolgens kwam er elke week een aflevering uit. De reeks heeft lang in de top drie bij Streamz gestaan en kende zijn internationale première op 24 maart tijdens Series Manie in Lille, Europa's grootste televisie festival.

De cast van The Best Immigrant

Louis Talpe

tax shelter

CAVAR

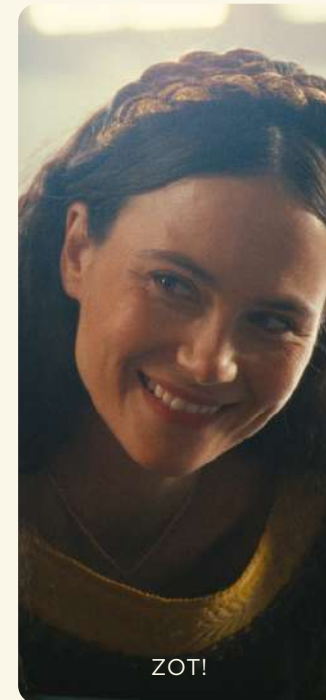
taxshelter@caviar.tv

Radioman

Interview Charlotte Timmers

Vier vragen aan de actrice

In 2025 speelde ze mee in twee Caviar-producties met nogal uiteenlopende rollen: in 'ZOT!' als geëngageerde gravin Isabella die zeer begaan was met haar volk en in 'The Best Immigrant' als Machiavellistische tv-producent Lauren die vooral begaan was met haar kijkcijfers. We spraken haar om te horen hoe ze omgaat met die spreidstand.

Charlotte, je speelde dit jaar mee in twee van onze producties met twee uiteenlopende personages. Bereid je je anders voor op zo'n verschillende rollen?

"Voor mij begint het vaak bij het besef dat veel van die tegenstellingen al in jezelf zitten. Je speelt ooit een slechterik, dan weer iemand goed, iemand slim, dom, problematisch... Dat zijn geen vreemde werelden. Het zijn eigenschappen waarvan fragmenten in jezelf bestaan of die je herkent bij mensen rondom je. Ik vergroot die uit of ik ga ze actief observeren in mijn omgeving.

Een belangrijk deel van mijn voorbereiding zit ook in styling, haar en kostuum. Dat helpt om het personage dat ik in mijn hoofd heb echt lichamelijk te laten worden. Bij een productie als 'ZOT!', waar ik een middeleeuws personage speel, speelt dat uiteraard nog sterker mee: het kostuum en de context trekken je meteen een andere wereld in.

Verder probeer ik vooral te begrijpen wie die persoon is binnen zijn of haar leefwereld: Hoe ziet een doorsneedag eruit, wat is de tijdsgeest, wat willen ze, waar botsen ze op? Die klassieke want en need van een personage blijven voor mij altijd essentieel. Als ik die begrijp, volgt de rest vaak vanzelf."

In interviews heb je al laten vallen dat je heel graag comedy speelt. Naar welke komische actrices en acteurs kijk je zelf op?

"Ik speel ontzettend graag comedy. Of ik daar per se in uitblink, vind ik moeilijk om zelf te zeggen. Wat ik wél zeker weet, is hoe graag ik het doe."

Comedy loopt eigenlijk al heel mijn leven als een rode draad door mijn liefde voor film en televisie. Ik heb altijd veel sitcoms en komische films gekeken, en dat genre ligt echt aan de basis van waarom ik ben beginnen acteren. In mijn kinder- en jeugdijaren werd ik via humor gegrepen door film en tv.

Als ik tegenover iemand als Ben Segers of Ruth Beeckmans sta, voel ik vooral veel bewondering. Dat zijn mensen met een heel uitgesproken komische timing en présence, en dat werkt enorm inspirerend. Op een groter vlak heb ik altijd opgekeken naar figuren als Robin Williams en Jim Carrey. Bij vrouwen voel ik me vaak aangetrokken tot een ander register van comedy, meer karaktergedreven en relationeel: Reese Witherspoon, Jennifer Aniston, en vroeger ook Sandra Bullock — 'Miss Congeniality' heb ik werkelijk grijsgedraaid.

Ik vond het ook mooi om te zien hoe Jennifer Coolidge met 'The White Lotus' opnieuw zo'n prominente plek kreeg. Dat is een komisch talent dat ik al kende uit 'Legally Blonde', een film die ik eindeloos heb bekeken.

Recent heb ik ook hard gelachen met 'Tires' op Netflix en met 'Overcompensating' op Amazon Prime Video, gemaakt door Benito Skinner, die begon als online creator. Dat vind ik een boeiende evolutie: ik kan tegenwoordig ook oprecht hard lachen met humor die online ontstaat."

De rol van Lauren in ‘The Best Immigrant’ is allesbehalve komisch. Had je zenuwen om zo’n heftige rol, in een reeks met een beladen thema, aan te nemen?

“Ik merk dat ik me in interviews bijna altijd een beetje schaam om dit te zeggen, omdat er vaak verwacht wordt dat dit type rol vooral zwaar is. Dat je moet zeggen: het personage volgde me mee naar huis, het was bijna ondragelijk. Maar dat is niet eerlijk. Voor mij kan het net heel bevrijdend zijn om iemand slecht te spelen. Op een bijna therapeutische manier zelfs. Je weet: dit ben ik niet, maar iedereen draagt wel een donkere kant in zich. Zo’n personage laat je toe om die donkerte gecontroleerd naar buiten te brengen — iets wat je in het echte leven vaak binnenhoudt. Het voelt bijna fout om dat toe te geven, maar ik vind dat ook een groot plezier aan acteren.

De eerste momenten waarop ik als producer Lauren wél samen met de kandidaten van ‘The Best Immigrant’ in scène stond, kwamen wel hard binnen. Dat gold trouwens voor meer mensen op de set — ik hoorde dat het voor heel wat crewleden confronterend en lastig was. In dat alles was regisseur Michael Abay een enorme steun: iemand die een veilige en warme werksfeer creëerde en mij altijd op mijn gemak liet voelen.

Bovendien kan ik deze rol niet loszien van mijn persoonlijke context. Enkele dagen voor de opnames begonnen, is mijn vader overleden. Daardoor hangt er voor mij een soort waas over dat hele project. Sommige draaidagen herinner ik me heel scherp, andere nauwelijks — alsof ik deels op automatische piloot stond. Er zijn echt gaten in mijn geheugen.”

Zijn er nog films en reeksen die je aan onze partners kan aanraden?

“Door de drukte ben ik de laatste tijd uitzonderlijk weinig naar de cinema geweest, maar de film die bovenaan mijn to-do lijst staat is ‘Hamnet’ (van regisseur Chloé Zhao, wiens film ‘The Rider’ door Caviar werd geproduceerd, nvdr). Daar hoor ik enorm goede dingen over, dus dat is de film die ik momenteel het liefst wil zien.

Een film die me recent echt diep heeft geraakt is ‘Sentimental Value’ van Joachim Trier — daar heb ik onbedaarlijk bij moeten huilen. Ik vond dat een prachtige film. Ook ‘One Battle After Another’ van Paul Thomas Anderson, met Leonardo DiCaprio, heb ik enorm geapprecieerd.

“Het feit dat Jennifer Heylen een goede vriendin van mij is gaf enorm veel warmte aan het project.”

Charlotte Timmers

Tax Shelter?

Ondertussen is het Tax Shelter-systeem breed bekend bij ondernemers en vennootschappen. Toch blijft er veel verwarring bestaan rond het systeem. Daarom kort alles op een rij.

De Belgische wetgeving steunt al ruim twintig jaar, met succes, de productie van audiovisuele werken middels de Tax Shelter-regelgeving. Films en reeksen zoals bijvoorbeeld 'ZOT!' zouden zonder Tax Shelter moeilijk tot stand komen. Binnen het financieringsplan van een productie is Tax Shelter een essentieel onderdeel van de puzzel.

In het kort

Tax Shelter is een fiscale stimulans waardoor Belgische bedrijven kunnen investeren in werken die bestemd zijn voor de bioscoop, televisie of streaming. Als return on investment staan hier een vast fiscaal voordeel én een bijkomende vaste interestvergoeding tegenover.

Concreet betekent dit:

- Een fiscaal vrijstelling van 421% op het geïnvesteerde bedrag: dit is het fiscaal voordeel dat vastligt op 5,25%;
- Een bijkomend financieel rendement van ruim 10% in 2026;
- Een opportuniteit voor lagere voorafbetalingen.

Er zijn steeds vier partijen betrokken bij een Tax Shelter-investering:

1 **Investeerder:** Een binnenlandse vennootschap of de Belgische inrichting van een buitenlandse vennootschap, met de voorwaarde dat deze wordt belast aan 25% vennootschapsbelasting. Bij een belastbare winst vanaf 100.000 euro kan een Tax Shelter-investering een interessante fiscale optimalisatie worden.

2 **Producent:** Een productievennootschap moet erkend zijn door de minister van Financiën en als voornaamste doel de ontwikkeling en productie van audiovisuele werken hebben. Dit is de core business van Caviar.

3 **Tussenpersoon:** Een tussenpersoon moet erkend zijn door de minister van Financiën en is verantwoordelijk voor het afsluiten van de raamovereenkomsten voor Tax Shelter-investeringen. Dit is wat Caviar Tax Shelter doet.

4 **Overheid:** Het idee van Tax Shelter is werkgelegenheid te creëren en België op de kaart te zetten als interessante partner voor films en reeksen. Hoe meer hier wordt geproduceerd, hoe meer inkomsten er via belastingen terugvloeien naar de overheid.

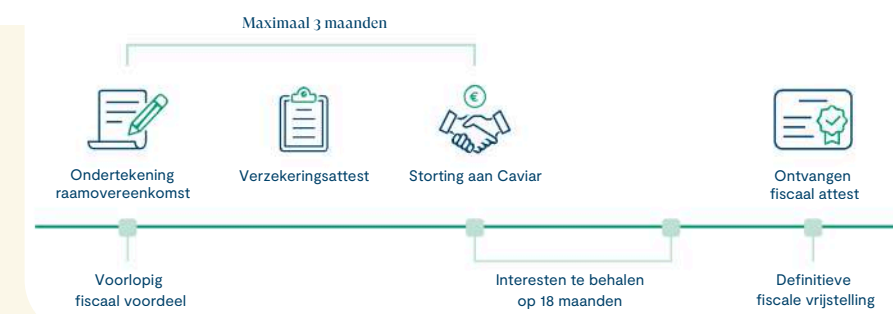
Wat maakt Caviar zo bijzonder?

Elk productiehuis maakt gebruik van een tussenpersoon. Caviar heeft een eigen inhouse tussenpersoon - Caviar Tax Shelter. Wij werken intern en rechtstreeks in het productiehuis waardoor we de projecten van dichtbij opvolgen. Hierdoor kunnen we onze partners nauw betrekken, bijvoorbeeld door ze uit te nodigen op de set, (avant-)premières en andere exclusieve evenementen.

Door onze aanpak kunnen we sinds 2006 een track record van 100% voorleggen: alle fiscale attesten van de reeds volledig gecontroleerde projecten werden steeds tijdig én volledig afgeleverd aan onze investeerders. Dit heeft tot mooie samenwerkingen geleid met zowel kleine als grote bedrijven in verschillende sectoren. Jaar na jaar werken ze terug met ons samen, om op een prettige en veilige manier fiscaal te optimaliseren.

De praktische kant

Een Tax Shelter-investering biedt een alternatief voor de vennootschapsbelasting. Zo kan de investeerder een fiscale vrijstelling boeken en een deel van de winst vrijstellen van vennootschapsbelasting. Na afronding van de productie, wordt het dossier overgemaakt aan de cel Tax Shelter van de FOD Financiën. Zij controleren of de Tax Shelter-middelen correct werden gealloceerd aan de kwalificerende productiekosten.

Het belang van internationale co-producties

Ondertussen weet u dat Caviar enorme internationale ambities heeft. Wij zijn pionier in het opzetten van internationale co-producties.

“Zo’n internationale co-productie is ook interessant vanuit een Tax Shelter-perspectief. Door een deel van de productie - bijvoorbeeld montage of een deel van de opnames - naar België te halen, kan beroep gedaan worden op Tax Shelter. Dit laat investeerders toe om uit een brede waaier van projecten te kiezen. Voor de producties komt extra financiering vrij om de film of de reeks te draaien. Bovendien halen we bijkomende werkgelegenheid naar België voor crew en talent. Zo zetten wij ons land op de kaart als filmland. Nog een voorbeeld van een win-win-win situatie!”

Robin Kerremans - Head of International Co-Productions

www.taxshelter.caviar.tv

Let's talk film

Maril Dings
maril.dings@caviar.tv
M +32 486 71 95 50

Julie Bertjens
julie.bertjens@caviar.tv
M +32 476 39 08 54

Ben Cappuyns
ben.cappuyns@caviar.tv
M +32 478 38 72 86

Anne Bramer
anne.bramer@caviar.tv
M +32 488 99 36 12

VOOR
HALTE
EENMAAL
BELLEN

NET 2020

tax shelter
CAVIAR
tax shelter

taxshelter@caviar.tv

Dood Spoor